

der da ingen Deel af Landet, som naturlig lader sig forsvare, og da forekommer det mig, at den D, hvorpaa vi nu staae, Sjælland, kan ialfald til en vis Grad siges at være en naturlig Fæstning; der er dog temmelig brede Fæstningsgrave omkring den. Men paa Sjælland er dog vel atter Kjøbenhavn det vigtigste Punkt. Kjøbenhavn har sin absolute Betydning for vor Forsvar og for Landets Eksistens deri, at Kjøbenhavn er Flaadestation, og deri, at Kjøbenhavn er Regjeringens Sæde. Men det Samme, som gjør det nødvendigt for os at sætte al vor Kraft paa at bevare Kjøbenhavn fra at tages af Fjenden, det Samme gjør det naturligvis ønskeligt for en mulig Fjende at hemægtige sig Hovedstaden. Kjøbenhavn er Flaadestation, der ligger uhyre Værdier ude paa Været, der anvendes Millioner eller ialfald hen derimod hvert Aar paa Forsøgelse af Flaaden. Er det da mere end naturligt, mere end stemmende med almindelige fornuftige Begreber, at man søger at forsvare denne Flaadestation mod et pludseligt Overfald fra Søfiden? Flaaden kan ikke selv forsvare sig, thi den er i Fredstid oplagt, og selv om den lægges saaledes, at den med forholdsvis kort Varjel kan komme ud, vil det dog altid tage meget for lang Tid til, at der er mindste Udsigt til, at den kunde komme ud og møde et pludseligt Overfald. Jeg troer altsaa, at blot det, at Kjøbenhavn er Flaadestation, er nok til at begrunde, at disse Søforter søges bestykkede saa hurtigt, som muligt er, med Nutidens bedste Skyts. Men hertil kommer, at Kjøbenhavn er Regjeringens Sæde, den er i Forhold til Landets Størrelse en saa stor Stad, at man vel kan sige, at om vi end, naar Kjøbenhavn var indtaget, kunde tænke os, at der var et andet Punkt i Landet, hvor Regjering og Hær maaskee endnu kunde hævde deres Stilling i nogen Tid, saa troer jeg dog, at vor Stilling i dette Tilfælde vilde være en lignende som, da Kong Frants den Anden af Neapel med sin Hær sad i Gaeta, efterat hans Hovedstad var indtagen. Af disse Grunde altsaa, troer jeg, at vi bør komme Krigsministeren imøde, naar han søger Bevilling til Bestykning af Søforterne, saa meget som det er os muligt. Ved den Bevilling, som Krigs-

ministeren har forlangt, vil han blive særdeig med Bestykningen af Søforterne og nogle mindre Forter i Løbet af ca. 3 Aar. Hvis man følger Fleertallets Forslag, kun at bevilge en Sum til Anskaffelse af 5 Kanoner, vil man komme til at udstrække dette Tidsrum til 9 à 10 Aar. Mindretallet, hvortil jeg hører, har søgt at gaae en Middelvei i dette Forhold. Vi have ikke kunnet Andet end anerkjende, at Landets finansielle Kræfter synes overbeholdende, og at der vel kunde være Grund til at søge nogen Indskrænkning i det forlangte, men vi have ikke turdet være med til at udsætte den fuldstændige Bestykning af disse Forter, som efter vor Mening ere af en saa overordentlig Betydning for Landet, i saa langt et Tidsrum, som det, hvis Fleertallets Forslag vedtages, er nødvendigt. Vi have derfor foreslaaet det høie Thing at bevilge 10 Kanoner i det paafølgende Finantsaar. Gaaer man ud fra, at der i Løbet af de næste 5 Aar bevilges 10 Kanoner hvert Aar, ville vi dog nogenlunde ialfald kunne siges at have gjort, hvad der i den Retning var muligt for os at gjøre. Jeg troer, at den finansielle Stilling, den finansielle Balance, naar Finantsloven siden er endelig afstemt, ialfald er endelig afstemt ved 2den Behandling, vil vise sig at være bleven saa meget gunstigere ved forskellige deels ligefremme Nedsettelse, deels Udsættelse af Bevillinger til et følgende Aar, at det vel kan forsvares at gaae den Vej, som Mindretallet har foreslaaet. — Da jeg har Ordet, vil jeg tillige tillade mig at udtale, hvorfor jeg ikke har kunnet slutte mig til det Mindretal, der under Nr. 53 har foreslaaet at udskænke en Bevilling til at sætte Landcadetacademiet istand til Caserne. Det er nemlig klart, idetmindste forekommer det mig at være klart, at Spørgsmaalet stiller sig ligefrem saaledes: vil det være fordeeltigt for Statskassen at søge Landcadetacademibygningen eller Dvæsthuusgaden's Caserne afhændet. Det er nødvendigt for Krigsministeren at beholde en af disse Bygninger, og det har ikke meget paa sig at henvisse til en mulig Formindsættelse af Kjøbenhavns Garnison, thi den er ikke meget sandsynlig, snarere det Modsatte. Det forekommer nu mig, at Staten vilde have langt større Fordeel af